

[Oluf Johansen.]

Seletøj, Plov, Harve og Redskaber i øvrigt. Dette giver en øget Produktion og Om-sætning.

Lad mig sammenligne Loven om Ud-stykning med nogle af de andre Love i det store Lovkompleks. I Lovforslaget om Landvinding yder man to Trediedele i Til-skud af det, Arbejdet koster, og i Lovfor-slaget om Istandsættelse af Bygninger, saavel inden for Landbruget som inden for Byerne, foreslaas der ligeledes store Til-skud. Jeg kunde tillige nævne Lovforslaget om Arbejderboliger. Ogsaa herigennem gives der Mulighed for Tilskud paa forskellig Vis. Jeg vil gerne heroverfor stille det Spørgsmaal, om ikke en større Udstykning vurderingsmæssigt, økonomisk set udmærket kunde stilles ved Siden heraf. Jordlovene giver et Rentetab paa en Fjerdedel af Byggelaanet, men man kan da ikke afvise Udstykning som modarbejdende „Land-vindingen“, da det er en kendt Sag, at Husmandsbrugenes Frembringelser er større pr. Brug end de større Ejendommers. Paa ca. 12 pCt. af Landets Jord produceres 27 pCt. af Landbrugsproduktionen.

Jeg har med Glæde lyttet til den Røst, der i Fredags lød fra de jyske Husmænd. Ikke blot Formandens Beretning, men ogsaa Mødets Stemning var til at forstaa. For-manden opstillede Statshusmandsbrug og Landarbejderhuse i nogen Maade som Mod-sætninger. Jeg mener dog ikke, man skal sige: Enten—eller, men derimod: Baade—og. Begge Dele har deres Berettigelse, hver paa sit Omraade; ved at fremme det ene behøver man ikke at hemme det andet. Jeg betragter Lovforslaget om Landarbejder-husene som et Arbejderfremskridt, der bør hilses med Glæde. Men disse Huse skal være Hjem for Folk, der ønsker at være knyttet til Landbruget i lønnet Arbejdsforhold, medens Statshusenes Ejere med deres 10—15 Tdr. Land gaar ind i de frie Landbrugeres Kreds og bliver en Del af dansk Landbrug.

I sit stærke Forsvar for en udvidet Udstykning udtalte de jyske Husmands-foreningers Formand paa Mødet i Aarhus følgende:

„Derfor er det vist ogsaa paa Tide, at vi fra Husmandshjemmene tager til Gemme, og det, inden vor Lovgivning bliver lagt saadan til Rette, at vor Ungdom er spærret ude fra at skaffe egne Hjem paa dansk Jord. Heller ikke det Udvalg, der fra Statsministeriets Side har været nedsat, har tænkt paa at skaffe Arbejde ved Udstykning og ved Oprettelse af nye Landbrugshjem.“

Disse Ord er ikke blot en Kritik, men udtrykker ogsaa Ønske om en stærkere Udstykning, og de er ikke blot Udtryk for Formandens Opfattelse, men for Sende-mandsmødets Opfattelse — for de jyske Husmænds Opfattelse af dette Spørgsmaal. Og jeg kan tilføje, at dette er ikke alene et Krav fra de jyske Husmænd, men det er et Krav, der lyder og vil lyde fra samtlige danske Husmænd. Jeg ser nok, at der i Gaar i „Nationaltidende“ var en indsendt Artikel, der gik imod Udstykning. Denne Artikels Forfatter ser imidlertid paa Tidens Forhold og Spørgsmaalet ud fra et helt ensidigt Standpunkt. Er Jordpriserne stigende — og det kan ikke bestrides —, saa er Udstykning den bedste Regulator, der findes. Udstykning er i al Ungdoms Interesse, ikke blot i den Ungdoms Interesse, som der er Tale om i Jordlovene, men ogsaa i den Ungdoms, som ønsker at købe Jord i det frie Marked. Det er i dansk Landbo-ungdoms velforstaaede Interesse, at saa mange Købere som overhovedet muligt drages fra Ejendoms køb i det frie Marked. Kravet om Udstykning er ikke blot et Krav, som burde være hele det danske Landbrugs Krav, men det er et Ungdommens Krav. Jeg vil mene, at den Bondeslægt, der i Danmark har holdt Frihedens Fane højt, kæm-pet for Frihed og Selvstændighed og værd-sat disse Goder, vil forstaa, at de Idealer, der var hellige for dem, ogsaa har Gyldig-hed for den kommende Tids Slægter, for Tidens Ungdom.

Vor Tid søger at dygtiggøre Ungdom-men — men hvad er i Danmark Formaalet med Ungdommens Dygtiggørelse? Ja, Maalet for Ungdommens Dygtiggørelse maa være at kalde paa den Trang, der lever og er stærk i det danske Folk, Trangen til Frihed og Selvstændighed. Hvorfor rejstes der Husmandsskoler i Danmark? Var det for at uddanne Landbougdommen til Foder-mestre og Fodermesterkoner, boende i dej-lige Landarbejderhjem? Jeg svarer: Nej og atter nej. De Sange, de sang, de Ungdomsdrømme, de drømte, den Undervisning, der blev givet paa Husmandsskolerne, pegede i en helt anden Retning.

I disse Tider bør man ogsaa forstaa, at de Tusinder af frie, selvstændige Hjem styrker dansk Aand og Tankegang. Det er dansk Kultur, der her blomstrer frem. Disse Husmandshjem har store Kredses Bevaagen-hed, og vi har set, hvorledes de har vakt Udlændinges Beundring; fremmede, som er kommet her til Landet, har beundret det, som det lille Danmark igennem Udstykningen har gjort for sin Ungdom.